

Universitätsbibliothek Paderborn

Symmyla Casyym Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob Ingolstadii, 1611

Antipharmacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

quando cum scrupulo conscientia quis accedat ad altare, seu Sacramentum, videlicet no consitens si immodestius vel biberit, dixerit, dormierit, aut aliud quid secerit, aut horam vnam aliquam no orauerit. Vis scire quare id consulatur? Vt homo discat in Dei misericordiam plus sidere, quàmin suam confessionem aut diligentiam.

Antipharmacum.

CITAT Lutherus pro hac sua stultitia Gersonem. At Gersoni nunquam in mentem venit, vt Clericus horas Canonicas dicere obligatus, ad Eucharistiam, non præmissa confessione, accedat. Vel vt quis dedita opera, reticeat excessus notos & manifestos, quos in viucibi, potus, vel fomni commisit: sedillis, qui nimiis & non necessariis scrupulis exagitantur, neg; vllam quietis partem capiunt, suadet, vt aliquando contra scrupulorum stimulos agant; eorumque nulla habita ratione, ad cælefte epulum accumbant. Quæ doctrina non folius Gersonis est, sed communis omnium Theologorum, quemadmodum & doctrina, quam hic tradit, & auctoritate Gersonis velare conatur, solius Lutheriest; ac proinde repudianda, neque ad aures, nedum ad mentem, admittenda. Neg; enim qui ex præscripto Lutheriageret, mifericordie diuine plus fideret; fed temerarius & præsumptuosus esfet, non obtemperans illi monito: Probet autem seipsum bomo, & sie de paneillo edat, & de calice bibat.

Quæritur X X X II. Vtrum abstemiis solus panis sit porrigendus. Respondetur affirmatiue. Ita enim in Synedrio quodam Gallicano decreuerunt Caluiniani apud Schulting lib. 9. Hierarch. Anacris. Panis cæna administrandus est iis, qui vinum bibere nequeunt. Agimus gratias pro candore & communione sub vna specie; nam

N 2 reli-

reliqui Nouatores hic semper restitant, nec diserte quid faciendum sit tali casu proloquuntur, vt videre est apud Hunnium Quæst. de Eucharist. & Hospin. lib. 5. Histor. Sacrament.

Quæritur XXXII. Vtrum indigni sumant verum corpus & sanguinem Christi. Assirmat Lutherus in Colloq. Sympos. tit. de sacramento Altaris; vbi ad marginem citantur illa ex hymno Ecclesiæ: Sumunt boni, sumunt mali, sortetamen inaquali vita vel interitus. Beza & Caluiniste symbola externa ab indignis sumi fatentur; sed non corpus & sanguinem Christi, eo modo, quo ea à dignis Caluinistis percipi credunt. Statuo, inquit Beza, Quæst. 199. Elemeta à quibusuis, res autem significatas à solis sidelibus percipi: nam res sacramenti non manibus & ori, sed menti & sidei offertur, & c.

Quæritur XXXIII. Quid agendum cum illis, qui contempto verbo viginti annis non participauerunt cænæ. Respondet Lutherus Colloq. Lat. Tom. 2. tit. de Cæna: Mitti illi ad Diabolum & post mortem illorum in locum Cadauerorum (ita habet elegans versor) sepeliri debent. Ea-

dem in Collog. Germ. tit. de facramento Altaris.

Quæritur XXXIV. Vbi sumenda sit Eucharistia. Respondent Caluinistæ, & in his Beza quæst. 240. cœnam non esse alibi celebrandam nisi in publico Ecclesse conuentu; siue is conuentus instituatur in publicis domiciliis, qualia sunt templa, & id genus alia loca concionibus & sacramentis administrandis destinata. siue sint ædes priuatæ, dummodo communis cætus iniis conueniat, vt & veteribus illis temporibus necesse fuit sub Romanorum Imperatorum tyrannide. Et Beza suis non grauatè, nocturnis ctiam horis, cœtus cogendi potestatem facit, vbi interdiu conuenire non licet; neque hos cœtus magis habet

pto illicitis conuenticulis, quàm veteru nocturnos conuentus sub Tyrannis Ethnicis. Nec malè iudicaret Beza, si ex Iustino, Tertulliano, & aliis priscis scriptoribus ostendere posset, veteres illos Christianos suisse Caluinistas; aut Caluinistas cum illis quidquam cognationis & affinitatis habere. De his nocturnis & clandestinis coitionibus lege Caluinum epist. 364.

Quæritur X X X V. Quando cæna sit administranda & sumenda. Respondet Lutherus in Tract. de vtraque specie Tom. 2. Ien. nullo modo sumendam esse circa Pascha; ne videamur obtemperare Papæ, qui communionem circa Paschale sestum præcipit; monet que seriò omnes suos, vtallaborent, ne qui squam hoc tempore ad communionem accedat. Contrà, Caluiniani Anglicani in synodo Londinensi cap. 21. Præcipiunt, vt Parochiani minimum ter quotannis cænent, nominatim verò in sesse Paschatis.

Quæritur XXXVI. Vtrū quis ad cœnam cogi possit. Respondet Lutherus Colloq. Lat. tit. de cœna: Nequağ; quia hocest Papisticu; doceantur, admoneantur, alliciantur, ve sponte veniant. Sed miror, quare sic abstineant à sacramentus; fortassis confessionem privatam metuunt. Rem acu tetigisti, O Luthere. Sed quod verbis liberū assirmas, id, opinor, reipsa necessarium experiuntur illi, qui inter Nouatores degunt: nam abstineat quis yno alteroue anno à cœna, videamus an non quiduis moliturus sit Prædicans, ve aut hunc ad cœnam adducat, aut bonis fortunisque suis euertat: Beza certè ad sinem suarum Quæstionū & Responsionum, negat cuiuis liberum esse ad cœnam accedere, vel ab ea abstinere, propter illud præceptū: Hoc facite; cuius præceptignauos & indefessos executores sese noui Euangelij Buccinatores præbent. Lege Lutherum

in maiore Catechismo cap. de sacramento Altaris. In Caluiniana synodo Londinensi cap 22 ter quotannis singuli canare obligantur quamuis multi nihilo secius vix semel communicent, vt ibid dicitur; sed monentur vt pareant, &c

quidem sub periculo és pæna legis.

Respondet Caluinus epist. 361. Singulis mensibus cænam celebrari maximè nobis placeret; modò ne vsus frequentior negligentiam pariat. Nam dum maior pars à communione abstinet, quodammodò dissipatur Ecclesia. Malimus tamen singulis mensibus inuitari Ecclesiam, quam quater duntaxat in singulos annos; vt apud nos sieri solet. Quam huc primum veni, non distribuebatur nisiter quotannis; & quidem vt inter Cænam Pentecostes & Natalis Christis septe toti menses intercederent. Mihi placebant singuli menses: sed, cùm minimè persuaderem, satius visum est populi insirmitati ignoscere, quam pertinacius contendere. Curaui tamen referri in asta publica, vitiosum esse morem nostrum, vt posteris facilior esset ac liberior correctio. Hæc Caluinus.

Quàm verò qui nouis sectis se addixerunt promptisint & alacres ad cœnandū, intelliges ex his Lutheri verbis, in maiore catechismo. Magna pars eorum, qui audiunt Euangelium, & c. duos, tres, pluresue annos, sine hoc sacramento exigunt; quasi tam sirmi sint Christiani, qui eo planè opus non habeant, & c. quorum maior pars eò demùm peruenit, vt omnibus deuotionis affectibus exutis, planè brutescere incipiant, ae demum cùm sacramentum, tum verbum Dei extreme contemunant.

Quæres. Quoties Lutherus communicare consueuerit. Respondet Lutherus Tom. 1. Nouorum Operum in concione de Eucharistia, seria sexta, post Inuocauit. Wir sinden uns mit allezeit geschickt/ henthas ich die Enad Gnad darzu/morgen nicht. Jhazu zeiten kaum inn eis nem halben Javein mal/kombt mich ein Andacht an/daß ich hinzu gehe. No semper sumus dispositi: bodie ad communionem suppetit gratia; cras non suppetit; Aliquando vix intra medium annu deuotio me incessit, vt accedam. En quam feruide pius nouus iste Euangelista fuit.

De eodem incenso pietatis sua studio agit Lutherus in Admonitione ad sumptione Eucharistiæ Tom. 5. Ien. Germ. vbi dicit, se sape proposuisse communionem post octiduum sumere; eo elapso, elapsam quog, deuotionem, vel potius in aliud octiduum dilată; eo itidem elapso, in aliud octiduum Eucharistia sumptionem decretam fuisse; ex hoc natu, aliudoctiduum, & existo aliud; denig, ex multiplicatione octidui longu tempus exstitisse, tandem se indignatione commotum, bis verbis Diabolum compellasse. Huccine tendis, Satan? So habdir ein gut Jar/mit deiner vnd meiner Gefdickligkeit/vfi reiß hindurch / vnd gieng hinzu / auch etlich mal wol ungebeicht (welche ich doch sonst nit thue) zu tron dem Tenffel: sonderlich weil ich mir teiner groben Günden Bewust war. Nimirum Monialem incestare vel nullum, vel exiguum peccatulum in Lutheri conscientiam erat. Si Auctor & Antesignanus sectetanto desiderio in coena ferebatur, quid mirum, si sectatoreseius simili sint animo erga cœnam; quorum inexplicabili pietati hoc dat Lutherus testimonium in prædicta Admonitione. Wir stellen une so etel und schändelich zum Machemal /als weren wir nicht Wensche/ich wil schweigen von Chio. ften/fondern als weren wir Stock vnnd Stein/die es nichts Bedörfften/ vnd vns garnicht angienge. Adcanam tam nauseabundi sumus, quasi non essemus homines, (mitto dicere, Christiani) sed stipites accautes, quibus cæna non sie necestaria.

Quæ-

Quaritur XXXVIII. Vtrum Pauli verba repeti debeant apud singulos, quibus cœna porrigitur, & tunc,
quando porrigitur. Respondet Caluinus epist. 361. In cæna administranda aliquando Pauli verbis vsus sum: sed quia
apud singulos repeti non poterant, quia longior mora iniiceretur; (si auteminter ipsam recitationem plures transirent, vix
decimus quisg, assequebatur, quid vellem, nemo percipiebat integram sententiam) desistere malui. Bene secisti, ô Caluine.
Nam porrigendo merum & purum putum panem ac vinum, verba S. Pauli absque mendacio & impostura pronunciare non poteras: quid enim de pane Caluiniano
minus verè pronunciatur, quàm illud: Accipite & comedite: hoc est corpus meum.

Quæritur X X X I X. Vtrum quis sumptioni Eucharistiæ confessionem præmittere debeat. Respondet Lutherus in Instructione Visitatorum Tom. 7. Ien. Germ.
Rudes & indoctos non debere admitti ad cænam, nisi à pastore
examinentur & approbentur, vel nisiconsiteantur: Ipsum pastorem sine confessione cænare posse; similiter alsos doctos & intelligentes viros. Et ego ipse Doctor Martinus, inquit Luthetus, aliquoties sine confessione ad cænam accedo, ne conscientia
mea necessitatem imponam. Et interim nolo penitus carere

confessione, potissimum propter absolutionem.

Demodo & ritu sumendi Eucharistiam.

QVARITVR XL. Num cœnasit sumenda à iciunis. Respondet Lutherus in Colloq. Potatoriis Germ. tit. de sacramento Altaris, initio statim. Wie wol vns meht gefellet / daß mans nüchtern empfahe / vmb der Lhez erbietung willen / daß wir Teutschen / wann wir voll seyndt/